

terra lliure

Fortantveu de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya

PREU: 25 CENTIMS (GRATUIT PER ALS SOCIS)

BARCELONA, 15 DE FEBRER DEL 1938

ANY XVII - SEGONA ÈPOCA - NÚM. 13

Inicial

Aquesta quinzena passada, el dia 11, ha fet seixanta-cinc anys que fou proclamada la primera República Espanyola, que moria al cap dels onze mesos escassos.

Els errors comesos per la primera República ens han de servir d'experiència, i si el 14 d'abril no es van saber aprofitar del tot, cal avui que les lliçons de l'11 de febrer i del 14 d'abril no es deixin de tenir en compte.

La República primera, malgrat figurar-hi molts federals, no va voler reconèixer les aspiracions dels homes liberals de Catalunya, dirigits aleshores per Llorens, al qual ja preocupava el problema del camp català.

En l'ordre social, els governants de la República tingueren una lamentable manca de visió política. Aboliren, és cert, l'esclavatge a Ultramar, però no es preocuparen d'abolir-lo a la Península en les formes en què subsistia en el món del treball.

La legislació obrera fou escassíssima i d'una timidesa lamentable.

Respecte al camp, la República es reduí a declarar la propietat — tota mena de propietat — sagrada i inviolable, condemnant així els camperols a continuar sota el jou de l'explotació i de la misèria que sempre havien sofert, i mantenint els terratinents en plena possessió de llurs privilegis.

Quant a la situació de la dona, els republicans del 1873 no feren absolutament res. Varen modificar alguns preceptes relatius als tràmits matrimonials, i es donaren per satisfets amb això.

Les realitzacions socials foren, doncs, pràcticament inexistents, i aquest fou un motiu pel qual vastes capes treballadores i pageses no se sentiren solidàries amb el règim i, en determinats moments, es llançaren pel seu propi compte a allò que creien ésser la "revolució social", com s'esdevingué a Alcoi i a d'altres poblacions.

La passivitat dels governants en aquest aspecte va privar la República del suport de les masses treballadores i contribuí a fer que aquestes cerquessin en una violència sense control la suposada possibilitat d'assolir allò que la República no els donava.

No oblidem, doncs, que una de les falles més greus i fundamentals de la República del 1873 fou que no sabé donar satisfacció a les aspiracions del proletariat, i que no gosà donar terra als camperols. Els obrers es veieren deseparats, i la terra seguí en poder dels grans propietaris.

Resultat. Que la República va caure víctima del cop d'espasa d'un d'aquells generals en els quals havia imprudentment confiat, en la matinada del dia 3 de gener del 1874.

El Consell Executiu de la Unió de Rabassaires

JOSEP CALVET I MORA
President

PAU PADRO I CANYELLES

JOAN BERTRAN I LLOPART

PAU BAQUES I DURAN

JOSEP BUIL I CASTAN

Carta del front

Actualment em trobo destacat al pintoresc poble de Ruguilla. Molts dels conreadors catalans segurament que desconeixen fins i tot el nom d'aquest petit poble castellà. Però els que han tingut la sort de tenir un cert coneixement dels indrets espanyols, hauran sentit parlar alguna vegada de les formidables caves de Ruguilla, que al seu dia eren una cosa excepcional. Aquestes caves que anys enrera eren l'admiració de tot Espanya i fins es coneixien a l'estranger, avui, però, són completament buides i sols són refugis que protegeixen la gent del poble contra els criminals bombardeigs de la fera feixista que té una especial predilecció a bombardejar la població civil.

A ben segur que vosaltres, camperols, us preguntareu a què es degut que aquelles magnífiques caves que anys enrera estaven repletes de vi de totes menes, avui estiguin abandonades d'aquesta manera. I jo vull ara explicar-vos la causa.

Molts de vosaltres, conreadors catalans, recordareu o hauran sentit parlar, de la terrible plaga de la filoxera que va destruir no solament les vinyes de la nostra terra, sinó les de molts altres llocs d'Espanya. El poble de Ruguilla es va trobar amb el mateix i les centes i mils de quarteres de vinya que tenia van quedar completament arrasades per la filoxera, la qual va ocasionar la misèria de totes les famílies camperoles.

Així com la pagesia catalana va saber reaccionar tot seguit i es troba la manera de tornar a plantar les terres, per agraïda del cep americà i les suors mal pagades dels rabassaires, la gent d'aquestes terres castellanes es va trobar sense manera de poder adquirir aquests cepes que havien d'ésser la seva salvació, perquè els governants d'aquella època nefasta van fer el que havien vingut fent sempre durant la monarquia. Aquella colla de paràsits que abans de la República tenien els destins d'Espanya, no van fer mai cas de la demanda d'auxili que aquells camperols els adreçaren i mai no van recordar-se dels companys deixats a la misèria ni de les famoses caves de Ruguilla, que amb una mica de bona voluntat per part dels governants s'haurien pogut tornar a omplir de vi.

Ara, aquesta pobre gent solament viu de les poques oliveres que tenen i un xic de sembrat, així com de la mel que procuren recollir.

Quan tinguem la guerra guanyada, cal que les autoritats, les organitzacions camperoles i els Sindicats Agrícoles envin delegats a visitar tots aquests pobles i veuran el molt que es pot fer per tal d'incrementar l'agricultura. Si les terres de Ruguilla es tornessin a plantar, les seves caves tornarien a agafar la justa fama que tenien. No cal pensar que la gent de per ací les plantin per si sols, sinó se'ls dona ajut moral i material i aquest ajut solament els el pot donar la República a través dels Sindicats Agrícoles.

Si a Catalunya els rabassaires no s'haguessin ajudat treballant nit i dia per a plantar altra volta el que va destruir la maleïda plaga, avui Catalunya no seria admirada i envejada per la seva abundosa i pròspera agricultura, coneguda arreu del món.

Cal ajudar els camperols de la resta d'Espanya que es troben molt endarrerits i cal que els dirigents del país se n'ocupin i que hi posin remei.

JAUME DOMENEC

ORGANITZACIÓ

Hem vingut sostenint que la plena organització de la Unió de Rabassaires ens interessa no com a cosa purament partidista, sinó pel molt que encara té per fer i lluitar i perquè veiem el paper importantíssim i decisiu que ha de jugar en la defensa i aplicació total i encertada de l'actual legislació agrària.

I avui trobem estretament lligada la una cosa amb l'altra. La reorganització de la Unió de Rabassaires va fer el seu camí, així com la legislació agrària. I tota l'organització de la U. R. C. està en activitat per tal de col·laborar decididament a l'aplicació de les recents i beneficioses disposicions del Departament d'Agricultura.

Complimentant els actuals Estatuts, en la seva darrera reunió, el Comitè Central de la Unió de Rabassaires va acordar, en primer lloc, elegir el Consell Executiu. El company Calvet fou reelegit president per aclamació, els quatre Secretariats foren designats en votació secreta i van resultar elegits, gairebé també per unanimitat, els companys Pau Padró, Joan Bertran, Pau Baqués i Josep Buil.

Després el Comitè Central va considerar convenient que cada Secció tingués una reunió general i es convoqués assemblees comarcals, a fi de tractar de l'eficient aplicació de les darreres disposicions agràries, i al mateix temps començar a parlar i preparar el II Congrés de la nostra organització, que ha de tenir lloc, segons els Estatuts, abans del 18 d'agost del present any.

A aquest fi s'ha tramès instruccions precises a totes les Seccions Locals perquè puguin celebrar assemblees amb un ordre del dia, més o menys, com segueix:

1. — Lectura de l'informe que se'ls ha facilitat referent a l'actuació de la U. R. C. des del 19 de juliol i que fa una recopilació de consignes.
2. — Compliment estricte del Decret del 5 de gener que anul·la tots els contractes de conreu i determina que paguin la contribució territorial els qui tenen o hagin tingut el profit d'explotació de les finques.
3. — Aplicació del Decret i Ordre d'adjudicació de terres.
4. — Suggerències i preparació del II Congrés.

Com sigui que sols es donen seixanta dies (a partir de l'exposició de l'Ordre al tauler d'anuncis de l'Ajuntament) per a presentar les sol·licituds de terra, és necessari que tots estiguem ben orientats i mostrem la màxima activitat a fi que, per desconeixement o ignorància, cap company no deixi d'acollir-se als beneficis que li poden atorgar les esmentades disposicions.

La Unió de Rabassaires demostrarà, una vegada més, que és la sindical per excel·lència dels conreadors catalans la més atenta sempre a les aspiracions d'aquests i, a l'hora de la realitat, la més capaç d'orientar-los i emmenar-los pel camí just amb diligència, encert i eficàcia.

Informació

Del Comitè Central

Prosseguint la constitució de les Comarcals que falten, el dia 30 de gener propassat va tenir lloc a Berga l'assemblea del Berguedà. Del Comitè Central van assistir-hi els companys Joan Bertran i Josep Buil. També va assistir-hi el company César Borràs del Consell d'Agricultura. Presidí Josep Costa i Cardona. El company Buil va llegir l'informe del Comitè Central, que fou aprovat per tots els presents.

El company Bertran feu un extens, eloqüent i interessant discurs. I l'assemblea va elegir com a delegat del Berguedà, per a formar part del Comitè Central el company Joan Faro i Seuba, de La Vall d'Areny. Tots els concurrents van sortir ben impressionats del desenrotllament de l'assemblea i ben disposats a enfortir més que mai la Unió de Rabassaires.

La U. R. C. a l'Estranger

La Reunió Universal per la Pau ha celebrat els dies 5 i 6 del corrent una Conferència camperola preparatòria al Palau Wilson, de Ginebra. En aquesta Conferència han participat representants de les organitzacions camperoles d'Anglaterra, Bulgària, Xina, Colòmbia, Dinamarca, Egipte, Espanya, França, Índia, Lusitània, Noruega, Suècia, Suïssa, Txecoslovàquia, Venezuela, Iugoslàvia, etc., i representants del Secretariat de la Societat de les Nacions i de l'Oficina Internacional del Treball.

La Unió de Rabassaires, atentament i reiteradament invitada, així com també no fou personalment el seu President, Josep Calvet, va ésser-hi dignament representada pels companys Joan Bertran i Josep Armengol i Molins.

El documentat informe que va presentar la Unió de Rabassaires va cridar poderosament l'atenció de tots els delegats, els quals ja tenien un immillorable concepte de la nostra organització i de la legislació agrària que ha sabut promulgar des de la Conselleria d'Agricultura.

En el número vinent donarem una es-

tensa informació d'aquesta Conferència camperola per la Pau, i també pensem editar en català l'extens informe presentat per la Unió de Rabassaires.

Homenatge als germans d'Euzkadi

Una representació de la Unió de Rabassaires va assistir a l'acte d'homenatge, organitzat pel Socors Roig de Catalunya (S. R. I.), als germans d'Euzkadi condemnats a mort pels facciosos i últimament bescanviats.

Cartilla Escolar Antifeixista

Hem rebut del Ministeri d'Instrucció Pública un exemplar de la magnífica Cartilla Escolar Antifeixista editada per tal d'ajudar la labor de les Milícies de la Cultura que tenen la missió d'extirpar l'analfabetisme de l'Exèrcit Popular Regular. Els resultats obtinguts fins ara per les Milícies de la Cultura són excel·lents. Milers de joves combatents, que fa uns mesos no coneixien una sola lletra, han après a les trinxeres d'escriure personalment a llurs famílies. Mentre els facciosos criden "Mori la intel·ligència", la República es preocupa de portar la cultura a la mateixa línia de foc.

La 31 Divisió

Hem rebut un bell àlbum de dibuixos i un fascicle editats pel Comissariat de la 31 Divisió. Els deu dibuixos de guerra són obres molt estimables de Martí Bas i Clavé, i el fascicle porta unes ressenyes de les múltiples i meritories activitats del Comissariat de l'esmentada Divisió, que el dia 15 del corrent inaugura una Exposició a Barcelona.

Alta

En la darrera reunió celebrada pel Comitè Central de la Unió de Rabas-

Comarcals

L'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat)

Diumenge, dia 6 del corrent, tingué lloc a L'Hospitalet de Llobregat un acte d'afirmació dels principis i del programa de la nostra sindical: la Unió de Rabassaires. El nostre apreciat company Edmond Iglesias, advocat de la nostra organització, davant de nombrosa concurrència explicà detalladament i acuradament què és la nostra associació, constituïda sols per autèntics conreadors, la seva brillant i gloriosa història, el molt que ha fet i el molt que pensa fer.

Determinà d'una manera clara i precisa com la Unió de Rabassaires, per totes les raons de pes que aportà, és la que al camp de Catalunya pot dir amb més autoritat que ningú què és el que cal fer i com s'ha de portar a cap.

Entre el gran nombre de companys que assistiren a l'acte hi havia també delegacions d'altres poblacions del Barcelonès i del Baix Llobregat. Tots sortiren fent comentaris, amb entusiasme i comprensió, referent a les reivindicacions dels camperols que són defensades amb tanta competència per la nostra organització.

Cal remarcar la importància de l'acte celebrat a L'Hospitalet de Llobregat per ésser una població en la qual els conreadors no havien figurat mai en les nostres fileres i ara han vist i han sentit la necessitat de constituir la Unió de Rabassaires.

Preixens (La Noguera)

El dia 30 del propassat mes morí el nostre estimat President de la Unió de Rabassaires d'aquesta localitat, l'excel·lent company Celestí Ros y Novella. La seva mort prematura ha estat molt sentida per tota la població per tractar-se d'un company que gaudia de grans

simpaties i a més per les circumstàncies de la seva mort, ja que morí a l'edat de 32 anys i degut a un accident de treball. L'organització i les despeses del seu enterrament, que constituï una veritable manifestació de dol, no sols anaren a càrrec de la U. R. C., sinó que també volgueren contribuir-hi la U. G. T. i la C. N. T.

C. B.

Les Borges Blanques (Les Garrigues)

Al Teatre Modern, de les Borges Blanques, es va celebrar una assemblea general extraordinària de la Federació de Sindicats Agrícoles de la Comarca de les Garrigues, a la qual assistiren representacions dels vint-i-cinc Sindicats que la integren.

L'acte va ésser presidit pel president de la Federació Comarcal, company Josep Solé. L'acompanyaven els consellers de la Federació Central, companys Ferran Zulueta, Miquel Olivé i Pere Vinyals; el secretari de la Comarcal, Celestí Bargalló; el delegat de Cooperació Agrícola de la VIII Vegueria, Evarist Massip; pel cap del Servei de Propaganda de la F.E.S.A.C.; i pels presidents de les diverses seccions de l'esmentada Comarcal.

Varen fer ús de la paraula, ultra el president, els companys Bargalló, Massip, Olivé, Vinyals i Zulueta. Tots varen convenir en la necessitat de revestir de la major autoritat els Sindicats Agrícoles, els quals, emparats per la llei, han esdevingut un important instrument de govern, necessari avui per guanyar la guerra contra el feixisme.

Es va invitar els agricultors reunits a defensar-se de la nova al·luu d'espectadors que, amb el mirallet de l'oferta d'uns preus exagerats, poden pertorbar l'economia del país.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

saires i altres Conreadors del Camp de Catalunya, s'acordà aprovar definitivament la sol·licitud d'ingrés de la Secció de Vil·la Alta (Priorat).

Tota vegada que per acord del Comitè Central no es pot acceptar definitivament cap Secció nova sense que abans aboní la cotització corresponent al primer trimestre, a mesura que es vagin ultimant les altres sol·licituds les anirem publicant.

Baixes

Les Seccions següents han estat donades de baixa per falta de pagament, per deure més de tres trimestres de cotització, després de diferents avisos que se'ls va trametre:

Bassella (Alt Urgell).

La Ràpita dels Alfacs (Montsià).

Son (Pallars Sobirà).

A mesura que s'acabin els terminis donats, sense que s'hagin posat al cor-

rent, seran donades de baixa altres Seccions, i, per tant, privades de poder actuar en nom de la Unió de Rabassaires i de representar-la a les Juntes Municipals Agràries, Ajuntaments, etc.

Ajut als fronts

Hem rebut darrerament, destinada a la compra de robes d'hivern per als combatents, les següents quantitats:

Un company rabassaire de Belianes (Urgell), 20 pessetes; la U. R. C. de Pira (Conca de Barberà), 69'50; la U. R. C. de Collbató (Baix Llobregat), 260'75.

El 16 de febrer del 1936 vam vèncer el feixisme a les urnes. Ara l'aixafarem als camps de batalla.

El 16 de febrer vam alliberar 30.000 presos. Ara alliberarem tot Espanya.

Rabassaires!

Tots, sense excepció, heu de presentar instància a la Junta Municipal Agrària de la vostra localitat i abans dels seixanta dies naturals, a comptar de l'exposició al tauler d'anuncis del respectiu Ajuntament, de l'ordre del primer de febrer que assenyalen el procediment per a l'aplicació del decret del 14 d'agost del 1937 referent a l'adjudicació de terres.

Els que teniu poca terra per a subvenir les vostres necessitats, per veure si declarant-la és possible que se us adjudiqui la terra que us fa falta. Els que teniu terra suficient també cal que la declareu perquè us adjudiquin la terra que ja veniu treballant i us quedi encara més legalitzat el seu usdefruit.

Les instàncies impreses pel Consell d'Agricultura que es van repartir profusament encara serveixen, i sols cal que allí on parla de l'ordre del Departament d'Agricultura de data 19 de setembre darrer, es taxí 19 de setembre i es posi 1 de febrer.

Al lloc on es declara les persones amb capacitat de treball que viuen amb el conreador, cal posar-hi els absents en compliment de llurs deures militars, indicant que estan al front, ja que pels efectes de l'adjudicació de terres han d'ésser considerats com a presents.

Les instàncies ja presentades a les Juntes Municipals Agràries també valen i han de considerar-se com a bones. Les mateixes Juntes poden tenir cura de corregir el detall que hem indicat del canvi de data.

Sèneca o Cambó

Escudat amb el nom de Sèneca — amb el qual l'autor de l'article tot el més que pot tenir de comú és la inicial — algú ha afirmat que no es segueix una política agrària. I diu que la política agrària havia d'ésser la Llei de Contractes de Conreu que, amb les enormes possibilitats d'un 19 de juliol, hauria estat un èxit.

No ens faria pas res discutir on ni ha hagut més una veritable política, si a Agricultura o a Economia, Finances, Proveïments, Indústries de Guerra, Governació, Defensa, etc.

Però sols hem de consignar actes males intencions de l'article de referència. Preguntat on l'actual legislació agrària té les seguretats: "les garanties, per a dir-ho en un mot que ens recordi el Tribunal d'Idem, que tant ens féu gruar en temps anàlegs — jurídicament — als presents". "Fent cas omís de les experiències polítiques de la primavera i de l'estiu del 1934, s'ha fet una segona edició del procés legislatiu d'aleshores."

La invitació o la insinuació és covarda i vil. I més si es té en compte que de retruc es pot aplicar a altres matèries legislades per homes del propi partit de l'articulista, el qual diu que ho formula "perquè la terra catalana és nostra, de tots els catalans".

De totes maneres, no ens ha de sorprendre massa que encara quedin alguns catalanistes dels "catalans, Catalunya!", que a l'hora de la sinceritat ensenyen l'inconfusible nas del senyor Cambó i saben sacrificar el seu gran catalanisme sempre que convé al seu reaccionarisme i als seus mesquins i injustos interessos.

Una patum

Un representant de certa organització va posar-se com un gall de panses perquè la Unió de Rabassaires no presentés un informe, que va tenir un franc èxit, en el qual es detallava tota la seva llarga i intensa actuació.

Alguns entenen atri la cordialitat antifeixista. Creuen que és un delicte el que cap sector faci constar, on escau i quan convé, els seus mèrits innegablement concrets. Saben que això els fa fer un paper deslluït i volen que la història es sacrifiqui a l'enveja i a la personalitat, a la insipidesa.

Ara hem tingut ocasió de llegir l'informe presentat per l'altitud representant i encara no ens sabem avenir de veure tanta estupidesa.

Fa la història del moviment camperol dels darrers vint anys sense que surti ni per casualitat la Unió de Rabassaires. Parla d'assemblees, i reproduïx acords sencers de la Unió de Rabassaires, callant-se aquest nom com si fos completament tabú. En donar — sense anomenar la Unió de Rabassaires — els seus acords del 1923, per tal de treure'ls importància, reproduïx a continuació les conclusions elevades al Poder Públic pels Sindicats de treballadors. Es calla que són unes conclusions exclusives del Sindicat d'Ullà i en ple 1933, o sigui, quan ja hi havia República i no pas monarquia.

L'informe, que té cinc planes tristes i evidentment mancades i equivocades, comença parlant de la geologia del terreny, es refereix als remences dels segles XIV i XV, enumera totes les lleis elaborades pel Parlament català sense deixar-se ni la que manifesta que la bandera de Catalunya és la de les quatre barres... I no passa del 19 de juliol del 1936, del qual sols diu "que ha causat una gran commoció al país". I amb aquesta frase lapidària acaba un informe actual d'una organització camperola nascuda precisament després del 19 de juliol!

Apèndix a un discurs

Ens ha d'afalagar per força el fet que el propi cap del Govern de la República, en el discurs que pronuncià a les Corts el primer de febrer, s'hagi hagut de referir a un punt que motivà el nostre article passat del número anterior de TERRA LLIURE. Ens afalaga, car, sense tenir pretensions d'entesos en la matèria, varem saber copsar una de les coses que més preocupen el Govern: la inflació.

Crec que ningú no va meditar prou quan es va iniciar espontàniament el procés inflacionista que avui té una agudesa crítica.

En primer terme, a l'inici de la guerra cap entitat no va voler posar mà a la boja disbauxa que es fela de les reserves en un festí sense fre que consumia sense ordre, i fins algunes vegades es va afalagar aquest desori de consum intens per la dèria de guanyar adeptes. Amb una política de seny imposada per les direccions, les reserves haurien durat evidentment més temps. Això, però, que tothom ha reconeix (ara!), no és obstacle perquè cada organització es rebel·li a deixar el sudit sistema de resistència a la privació i a l'austeritat, i persisteixi la norma de prescriure privacions i ordre per als altres. Mentrestant les reserves s'esgoten del tot i les privacions dures vénen de cop.

El segon mal que s'inicià sense ordre ni concert fou el de la reducció de l'horari de treball, ensems que s'augmentaren el 15 per 100 els salaris. D'una embranzida els articles manufacturats s'encariren per aquesta causa en forma desproporcionada.

Calla que es considerés que la nostra moneda minvaria de valor en Borsa degut al fet de la guerra, per la qual contingència les matèries primes s'encaririen considerablement, i si ultra això desballestavem encara més els preus de la manufactura amb factors d'encariment artificial com la disminució d'horari de treball i augment del 15 per 100 dels salaris, vindria a significar tot plegat que la indústria es col·locaria d'un salt en un pla d'encariment d'un doble o triple, encariment que sols tindria lògica en una part i en l'altra seria completament artificial i injustificat.

El tercer mal que s'ha esdevingut no és més que una conseqüència natural dels dos primers. L'encariment dels productes de l'agricultura.

No es podia imaginar que podria jugar-se inconscientment i impunement amb l'oferta i la demanda. Més valor numerari es dona a un article com més difícil és la seva adquisició degut a l'escassetat.

El territori lleial és deficitari en la producció de matèries alimentàries i calla imaginar que l'esgotament vertiginós de les reserves acceleraria la sensació de manca i, per tant, esperonaria la demanda i estimularia l'acaparament i l'especulació amb la consegüent puja de preus, a part que aquesta puja es veuria explicada i animada per l'encariment primer desproporcionat dels productes industrials.

La sindicació obligatòria al camp venia a frenar naturalment aquest procés d'inflació insensata. Calla, tanmateix, començar a atacar el mal en un lloc o altre i tenia dret a suposar tota persona de bona fe que les entitats sindicals haurien seguit aquest noble exemple.

Però no fou així. Lluny d'això, se seguí el mal camí de donar personalitat operant al comerç aixoplugat sota els colors de les banderes sindicals, i aquest ha competit descaradament contra la llei, ajudat per la mateixa llei en un il·logisme desconcertant.

I degut a això el pagès ha secundat el joc de l'inflacionisme estimulats pels comerciants antifeixistes que criminalment han anat sabotejant el règim, tolerats precisament per llurs institucions ordenadores.

Heus ací la concatenació de causes i efectes que ens ha portat all

on som ara i d'on el cap del Govern indicava que calia sortir.

En efecte, convé desfer, si és que volem endegar bé la nostra economia, el mal camí que hem fet, però desfer-lo sense embranzides ràpides que ens abocarien a un desconcert perillós. Cal frenar, parar i, si es pot, després fer marxa endarrera.

La primera tasca que s'imposa és la d'abaratir el treball. La forma d'arribar a aquest abaratiment és augmentant el rendiment i la duració de la jornada. El cap del Govern s'ha queixat del ritme lent de la nostra producció, i això hauria d'avergonyir-nos col·lectivament. S'ha parlat del calendari de guerra. No sabem que s'hagi implantat. Es parla d'estajanovisme, i no creiem que la cosa passi d'un esforç esporàdic d'algun obrer o d'algun grup. Es parla de l'entorquiment esdevingut per certs exclusivismes de tipus sindical. I tot plegat indica que, en general, els treballadors no complim amb el deure social de treballar amb totes les nostres forces, tot i saber que d'aquest treball es beneficiaria immediatament l'empresa de la guerra que ens ha estat imposada i que mantenim per la voluntat de no viure esclavitzats. Tothom es veu que té bones idees, però se l'ha de deixar manar. Això és irritant i detestable.

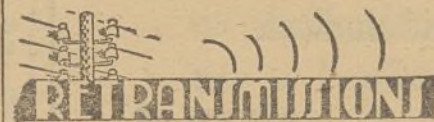
En segon lloc creiem que és necessària una disciplina rígida, apellant als mitjans coactius que calgui, per a imposar el respecte a les taxes no sols en les fonts d'adquisició, amb el control pertinent de guies de circulació i suport convenient del Govern estant a la tasca de sindicació obligatòria del camp, sinó també als punts de distribució, controlant-la eficientment, exigint del comerciant o de la cooperativa la presentació dels justificants de racions repartides, vetllant la venda dels productes no racionats i equilibrant bé i escrupolosament els comerciants per a punir els especuladors als quals s'hauria de retirar els permisos de venda, a part d'altres càstigs materials.

Al propi temps, l'Estat ha de provocar la baixa del cost de vida (la compensació d'ordre i elevació de moral a la reraguarda li pagaria amb escreix el sacrifici que això representa) llançant al mercat amb relativa abundor cinc o sis productes bàsics que derrotarien la puja dels altres.

Amb aquests tres emeis matreixo a afirmar que podria arribar-se a un estat de nivell de confiança pública i de fortitud de la reraguarda que ens enaltiria com a poble conscient.

I crec que els aplaudiments de tots els grups parlamentaris al cap del Govern, que subratllaven les seves afirmacions que hem comentat en aquest escrit, varen significar que s'aprovarà una política que vagi orientada a posar ordre amb aquests remeis o amb els que siguin al mal que hem dibuixat d'una manera molt incompleta i profana, ho reconeixem.

SANTIAGO PALACIN

Sota l'encertat títol de "La tàctica de fer por", el "Diari de Catalunya" ha replicat el següent:

"Un col·lega del matí va publicar dissabte passat un lamentable article sobre Agricultura, signat amb el pseudònim presumit de "Sèneca".

Aquest article ve a dir que cal anar amb compte amb les innovacions agràries, perquè les experiències "polítiques" de la primavera i de l'estiu del 1934 han de servir d'alguna cosa. Amb la Llei de Contractes de Conreu, neta de les empastifades de Samper, ja n'hi ha ben bé prou!

Això diu el company "Sèneca", amb un estil cambonià perfecte.

El 19 de juliol, tenim el convenciment que ha servit per alguna cosa. Podem prescindir de "curanderos" i de "mans

L'hora de la beguda

De la caça dels emboscats

De molt abans del 19 de juliol, de sempre, creiem que hi ha hagut emboscats. Vegeten i es confonen, amb notòria preferència, dins dels frondosos arbrats de les burocràcies nacionals, comarcals i municipals. D'ells, sols n'heu esment, un cop cada més, el pagador. Llur suprema ambició, constància i fidelitat, és a la nòmina. A través d'aquesta viuen tranquil·lament del treball dels altres. S'assemblen a les plantes parasitàries que creixen entre les útils i n'absorbeixen la saba.

D'ençà de la traïdoria militarista, els emboscats s'han multiplicat, si bé la major part d'ells sota aspectes nous a to amb les circumstàncies difícils que l'atzagada facciosa ens ha dut. Els d'ara se'ls distingeix per les seves edats compreses en una limitació determinada i pel seu amor obsessionat a les activitats de la reraguarda. Es troben, a ben segur, en els llocs més diversos i dissimulats. Qui sap si estatjats entre mig de les cobertes de colors vius o morts de carnets revolucionaris, si perduts en el laberint de compassos, tirallines i triangles d'oficina d'indústria bèl·lica; si descansant damunt la fionjor del cotó hidròfil de qualsevol capsa d'hospital.

Trobar els emboscats és una simple qüestió de bon règim administratiu i de bon nas policíac.

Només voldríem que, si en la caça dels emboscats, de la mena que fossin, s'interposés l'ombra protectora d'algun arbre corpulent que els dona vida, hom occís aquest amb destrall des d'arran de la seva soca.

JEPUS

celestials", i tirar al dret amb tot el coratge. El que sigui de justícia es fa i prou. Però mai no ens havem d'acovillar, tot fent-nos i fent por."

Reproduïm de "Treball":

"Després de la desfeta de la sublevació militar feixista a Catalunya i al davant d'unes perspectives cada dia més segures de victòria per a la República, els propietaris facciosos han adoptat la posició vergonyant de recórrer a tota classe d'influències per inhibir-se de la criminal responsabilitat que han contret amb llurs actuacions passades.

A aquests facciosos els manca el coratge de sostenir llurs principis subversius i pretenen dissimular-los amb manifestacions d'afecte al règim, amb el cínic propòsit de salvar uns interessos robats a la classe camperola.

Ni els pàgesos ni els organismes oficials responsables no cauran en el parany que preparen aquests enemics del règim. Tots els subterfugis, propis de gent traïdora a la República, no podran influir en el més mínim a l'ànim dels encarregats de depurar responsabilitats als incursos en traïció manifesta a les disposicions dels Govern legítims que ha tingut Catalunya d'ençà de la República. Un document d'antifeixista no és pot estendre a cap propietari que hagi vulnerat les lleis d'un govern del poble. Els terratinents que s'acolliren als decrets facciosos del govern feixista del bienni negre han d'ésser considerats com a tals. Els que feren retornar les parts de fruit als conreadors, retingudes en virtut d'una disposició del Govern; els que llançaren de la terra els conreadors i perseguiren la pagesa durant el bienni negre, tots aquests han incorregut en la més greu de les responsabilitats. Els organitzadors de la manifestació de l'Esclat contra l'Estatut de Catalunya i contra la Llei de Contractes de Conreu han d'ésser foragitats de la convivència social i tractats com a feixistes.

Quants terratinents afiliats al tristament famós Institut de Sant Isidre es poden considerar com a antifeixistes? Nosaltres estem ben segurs que, honradament, cap."

Les Normes per a l'aplicació del

L'important Decret del 14 d'agost darrer de redistribució de la terra al camp de Catalunya, que al seu temps fou llargament i minuciosament estudiat i discutit per totes les organitzacions representades en el Govern de la Generalitat, tots sabem que ha estat uns mesos encallat per falta de les normes per a la seva aplicació, ja que l'Ordre del 19 de setembre fou tot seguit anul·lat per creure's que també havia d'ésser primer revisada detalladament pels components del Govern autònom.

Per fi ha sortit la sospirada i esperada Ordre, amb data 1 de febrer, que determina el procediment i dicta les normes per a l'aplicació del Decret referent a la redistribució de terres.

Alguns ja començaven a impacientar-se. Altres temien que l'Ordre sortiria tan alambinada que ja no tindria ni gust de Decret del 14 d'agost. Tots, i especialment els

conreadors, sabem de sobres i per experiència com acostumaven a anar, abans, aquestes coses. No hauria estat pas la primera disposició, ja atenuada de bon principi, que després encara es va desfigurant, cloroformitzant i aigualint a còpia de normes i reglaments "complementaris" que la "regulen" i la deixen de tal manera que, en lloc de recordar-nos la primera disposició, ens recorden aquells versos del "Tenorio" que diuen: "impossible la habéis dejado, para vos y para mí".

No ha passat, però, sortosament així en l'Ordre que comentem. Amb la mateixa sinceritat que vam confessar que el Decret de redistribució de la terra, sense deixar d'ésser força aprofitable, no tenia l'abast que li havíem desitjat, diem que la recent Ordre per a la seva aplicació no ens ha desil·lusionat gens. Les deficiències o limitacions que se li poden trobar ja provenen del Decret, i malgrat tot permeten abolir l'assalariat del camp català, que és una de les grans aspiracions de la Unió de Rabassaires.

Per altra banda l'Ordre ha estat sensiblement perfeccionada; és més extensa i per tant puntualitza i lliga més tots els punts. S'ha determinat: la qüestió dels conreadors absents en compliment de llurs deures militars, els quals han d'ésser considerats com a presents per als efectes de l'adjudicació de terres; la preferència de l'antiguitat de residència;

la qüestió dels conreadors d'una localitat amb terres en un altre Municipi, limítrof; el facilitar la permuta de parcel·les a fi d'afavorir els agrupaments de terres d'un mateix conreador; la liquidació de les indemnitzacions que siguin del cas; així com també queda ben determinat el que es considerarà excés de terra en el cas de les explotacions familiars: "aquella que obligui el conreador a recórrer permanentment al treball assalariat".

Al costat de tot això, podrien objectar que, amb tot, el Decret ha quedat canviat de nom. En lloc de redistribució de la terra, se li dona el nou nom d'adjudicació de terres. No som pas dels que ens preocupin aquestes coses. Preferim veure-li canviat el nom que no el seu contingut.

Si ens pot doldre el temps que s'ha retardat l'aplicació del Decret, per altra banda ens satisfà enormement que s'hagi tingut tant d'interès a meditar, retocar, polir i primar, punt per punt, aquestes transcendents disposicions del Departament d'Agricultura. Totes les organitzacions hi han pogut aportar amb tota harmonia i sense precipitacions ni excuses llurs suggeriments, modificacions i millores. Les organitzacions representades al Govern de la Generalitat i al Consell d'Agricultura—on a més hi ha la C. N. T.—no podran honradament oposar-s'hi o sabotejar-les, ans al con-

trari, totes tenen la responsabilitat de llur promulgació i recta aplicació. Ningú honradament no en podrà fer una campanya inconformista o derrotista.

El que s'haurà perdut en temps, doncs, potser s'haurà guanyat en efectivitat i harmonia. Perquè no podem pas suposar que hi hagi cap sector que no ha tingut la sinceritat d'oposar-se obertament a una reivindicació que, com diu molt bé el preàmbul del Decret, "és tan justa i que s'adiu tan bé amb els postulats de la nostra revolució popular i amb les conveniències de l'economia catalana, que el Govern de la Generalitat ve obligat a plasmar-la en forma legal a fi de permetre que aquelles aspiracions trobin una realitat immediata". I si bé no s'hi ha volgut oposar directament pensi fer-ho encobertament, sabotejant-ho amb procediments antic règim o vell estil. No podem pas suposar-ho, i creiem que alguns extrems que s'ha tingut interès a especificar i allargassar, com les apel·lacions i les revisions, ha estat pel desig de donar les màximes garanties a tots els conreadors i no per a fer la traveta o la vida impossible a l'adjudicació de terres.

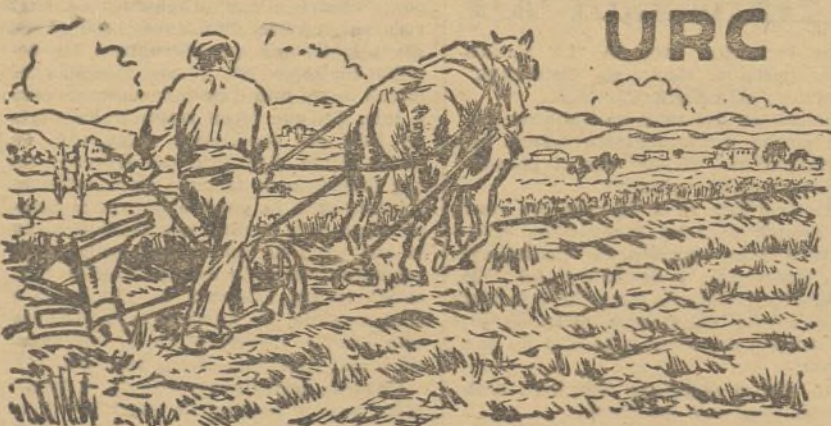
No podem suposar-ho perquè creiem que hi ha en tots els sectors antifeixistes suficient instint de conservació i de decòrum polític o prou esperit patriòtic, de responsabilitat i de superació.

Jornalers agrícoles

que fins ara heu viscut sota el règim oprobios i envilidor del salari!

Petits conreadors

que fins ara no heu tingut prou terra per atendre les necessitats de la vostra família! El Decret de redistribució de terres, de data 14 d'agost del 1937 us ofereix la possibilitat d'obtenir la terra necessària per a convertir-vos en conreadors lliures i independents. Demaneu la terra que us fa falta a la Junta Municipal Agrària del vostre poble, utilitzant les instàncies i l'ajut que us proporcionarà la vostra organització sindical.

URC

ORDRE

A virtut de les facultats que m'atorga l'art. 31 del Decret del 14 d'agost darrer i vist l'informe-proposta del Consell d'Agricultura,

He resolt:

El procediment per a l'aplicació del Decret d'aquest Departament del 14 d'agost darrer referent a l'adjudicació de terres al camp de Catalunya, es regularà per les Normes que són publicades com a annex a la present Ordre.

Barcelona, 1r de febrer del 1938.

El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

ANEX A QUE FA REFERENCIA L'ORDRE PRECEDENT

Norma primera. — Les Junes municipals Agràries, el Consell d'Agricultura i el conseller titular del Departament resoldran els expedients que es promoguin amb motiu de l'aplicació del Decret que regula l'explotació de la terra a Catalunya, del 14 d'agost del 1937, d'acord amb el que hi és disposat.

Norma segona. — Els expedients d'adjudicació de terra es promouran a instància de part, individualment, pels que desitgin cultivar la terra en explotació familiar, i col·lectivament pels treballadors agrícoles que vulguin acollir-se als sistemes d'explotació a coparticipació o col·lectiva.

Norma tercera. — Els treballadors que desitgin terra per a llur explotació formularan instància a la Junta Municipal Agrària del terme municipal respectivament dins el termini de seixanta dies naturals a comptar de l'exposició al tauler d'anuncis de l'Ajuntament de la present disposició i en la qual hauran de fer constar els extrems següents:

- Nom, edat, domicili, temps de residència a la localitat i antiguitat en treballar la terra.
- Familiars al seu càrrec no aptes per al treball.
- Noms, edat i sexe de les persones amb capacitat de treball, majors de catorze anys que, unides per llaços de parentiu, formin conjuntament una família.
- Quantitat de terra que conreava amb anterioritat al 19 de juliol del 1936, la classe de conreu, regadiu o secà i indicant la naturalesa del contracte.
- Sistema d'explotació que es pretén seguir.
- Data.
- Signatura del sol·licitant o sol·licitants.

Els conreadors peticionaris podran designar la parcel·la o parcel·les que desitgin que els siguin adjudicades, quan creguin tenir-hi dret en virtut de la preferència que atorga l'art. 5.º del Decret del 14 de juliol del 1937.

En els llocs on les Junes Municipals Agràries no estiguin constituïdes o fun-

cionin irregularment, podran adreçar-se les peticions directament al Conseller d'Agricultura, amb les mateixes garanties, tràmits i requisits determinats pels casos en què la instància s'adreça a la Junta Municipal Agrària.

Norma quarta. — Les Junes Municipals Agràries lliuraran el corresponent rebut de totes les peticions, en el qual haurà de constar: el nom del sol·licitant i la data que presenta o formula la seva petició.

Norma cinquena. — Els peticionaris de la terra faran constar en la instància els familiars que es trobin absents en compliment de llurs deures militars.

En la proposta d'adjudicació de terres, la Junta Municipal Agrària considerarà com a presents els conreadors incorporats a l'Exèrcit.

Les famílies que es trobin en aquest cas resten autoritzades per a contractar mà d'obra aliena, per al treball de les terres adjudicades, fins que aquells no tornin a les llurs llurs.

En els casos de deserció militar, s'estarà al previst en l'Ordre-circular del 19 de novembre darrer.

Norma sisena. — Tenen dret a sol·licitar terra els treballadors de professió específicament agrícola, que no en tinguin o que no en tinguin a bastament, i l'adjudicació del conreu es realitzarà d'acord amb el disposat a l'art. 5.º del Decret del 4 de juliol del 1937 i l'article 2.º del del 14 d'agost darrer amb la preferència següent:

a) Els veïns del municipi respectivament inscrits en el padró d'habitants amb anterioritat al 19 de juliol del 1936.

b) En els termes limítrofs que reuneixin les condicions de l'apartat anterior, quan no tinguin terra suficient en llur terme.

c) Els restants conreadors del terme municipal per ordre d'antiguitat de residència.

Norma setena. — A més de l'obligació d'exposar les presents Normes al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, en compliment del disposat a la norma 3.ª, les Junes Municipals Agràries faran públic, quan escaigui, per mitjà de pregon, anuncis a la premsa o qualsevol altre mitjà eficaç de difusió, el que és disposat a la Norma 11.ª

Les Junes Municipals Agràries comunicaran a la Secretaria del Consell d'Agricultura el compliment d'aquesta Norma, als efectes del comput dels terminis.

Norma vuitena. — Acabat el termini assenyalat a la Norma 3.ª, les Junes Municipals Agràries classificaran les instàncies presentades i procediran a informar-les una per una, després d'haver estat escoltada la part afectada per la demanda quan aquesta es refereixi a terres compreses a l'apartat c) de l'article 2.º del Decret del 14 d'agost, trametent-les a la Secretaria del Consell

Decret d'adjudicació de terres

d'Agricultura dintre un termini màxim de trenta dies, i elevaran una proposta equitativa i justa de les adjudicacions de finques rústiques d'acord amb les normes establertes en el Decret del 14 d'agost darrer, publicat al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" del dia 25 següent, de les de les presents Normes i altres disposicions complementàries dictades per aquest Departament.

Les Junes Municipals Agràries elevaran un informe a la Secretaria del Consell d'Agricultura, en el qual es farà constar el nom dels posseïdors de terres del respectiu terme municipal, expressant l'extensió i qualitat del conreu i el dels que, per qualsevol circumstància, restin sense terra o amb terra insuficient, indicant en aquest cas quantitat i qualitat de la que posseïxin.

Es considerarà excés de terra en el cas de les explotacions familiars, aquella que obligui el conreador a recórrer permanentment al treball assalariat.

Norma novena. — En procedir a formular proposta per a l'adjudicació de les terres sol·licitades, les Junes Municipals Agràries procuraran que les parcel·les a adjudicar als beneficiaris estiguin el més pròxim possible entre elles i el nucli principal de les que fins llavors tenien en explotació.

Així mateix, les Junes Municipals Agràries estimularan la permuta de parcel·les entre els conreadors a fi d'obtenir, a l'acabament de les operacions, que les parcel·les pertanyents a un conreador estiguin el més agrupades possible.

Norma desena. — En la proposta d'adjudicació de terres que les Junes Municipals Agràries han d'elevat al Consell d'Agricultura, faran constar:

a) Nom, cognoms, edat, adreça, anys de residència al Municipi i temps que es dedica als treballs agrícoles.

b) Situació econòmica del beneficiari, expressant els familiars que té al seu càrrec.

c) Noms, edat, sexe i capacitat de treball de les persones dedicades a les feines agrícoles, presents o absents en files, i que unides per llaços de parentiu formen una família o unitat econòmica.

d) Extensió, qualitat i classes de conreu de la terra que treballava abans del 19 de juliol i la naturalesa del contracte d'explotació.

e) Parcel·la o parcel·les que en la proposta se li assignen, consignat l'extensió, límits, classes de conreu i quantitat de cada una d'elles, expressant la quantitat de la terra de regadiu i de secà i el nom de l'antic propietari i conreador. En els termes municipals on estigui fet el pla parcel·lari es farà constar el número de polígon i parcel·la.

f) Vehicles, cavalleries, eines, etc., que necessita el beneficiari.

A més la Junta Municipal Agrària indicarà la valoració dels conceptes dels apartats a), b) i c) a què fa referència l'article 5.è del Decret del 14 d'agost, als efectes del seu pagament, previ peritaje de cadascuna de les parts.

La Junta Municipal Agrària farà constar, també, el valor de les eines, vehicles, cavalleries, etc., que proposi adjudicar al beneficiari, als efectes d'indemnitzar, si escau, el legítim propietari que les cedeixi.

La liquidació es realitzarà en la forma prevista a l'apartat c) de l'article 5.è del Decret del 14 d'agost darrer.

Norma onzena. — Transcorregut el termini assenyalat a la Norma 8.ª, les Junes Municipals Agràries tindran a la disposició dels interessats i exposats a la Secretaria d'aquelles i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, la proposició d'adjudicació de terres per tal que els que es considerin perjudicats puguin formular per escrit les reclamacions que estimin justes.

Les reclamacions que es formulin seran acceptades obligatòriament i s'adjuntaran a l'expedient en fer-ne tramesa al Consell d'Agricultura.

L'exposició de les proposicions d'adjudicació de terres durarà quinze dies. L'esmentat termini començarà a comptar a partir del dia següent al d'haver-se donat compliment al preceptuat en el primer paràgraf d'aquesta Norma.

Norma dotzena. — Transcorregut el termini de reclamacions assenyalat a la Norma anterior, les Junes Municipals Agràries faran tramesa al Consell d'Agricultura de les propostes d'adjudicació de terres de llur terme municipal i de les reclamacions rebudes i formulades junt amb l'informe corresponent.

Per a aquells casos que la Junta Municipal Agrària no acceptés alguna reclamació, aquesta es podrà formular da-

vant la Secretaria del Consell d'Agricultura per escrit.

Norma tretzena. — El Consell d'Agricultura, rebuda la proposició elevada per la Junta Municipal Agrària, les protestes formulades davant d'ella i les que s'haguessin produït davant la Secretaria del Consell d'Agricultura, procedirà, en primer terme, a subsanar les deficiències que hi poguessin haver i podrà demanar tota mena d'informacions a tots els organismes oficials i organitzacions polítiques i sindicals que cregui convenient.

Norma catorzena. — Completat l'expedient d'adjudicació de terres d'un terme municipal, el Consell d'Agricultura, dintre el termini de trenta dies següents, dictarà la resolució que cregui justa, atenent-se a les normes del Decret d'aquest Departament del 14 d'agost darrer, publicat al "Diari Oficial" del dia 25 següent i altres disposicions complementàries dictades per aquest Departament.

Norma quinzena. — El Consell d'Agricultura podrà denegar l'adjudicació de terres quan hagin d'ésser segregades d'una finca o explotació que per les seves condicions d'unitat tècnica i administrativa no aconsellin llur parcel·lació. En aquests casos el Consell d'Agricultura determinarà la forma d'explotació de l'expressada finca i la situació i el dret dels assalariats o conreadors que la venien treballant.

Norma setzena. — Les resolucions dictades pel Consell d'Agricultura seran aplicades en cada terme municipal per la respectiva Junta Municipal Agrària.

En el cas de produir-se dubtes o incertícies en l'aplicació de les resolucions del Consell d'Agricultura, les Junes Municipals Agràries estan obligades a elevar consulta acompanyada de proposta raonada a l'esmentat Consell, el qual resoldrà en definitiva.

Norma disetena. — Per tal de garantir, quan escaigui, el compliment de les obligacions previstes a l'article 5.è del Decret del 14 d'agost del 1937 en els seus apartats a), b) i c), la Junta Municipal Agrària notificarà al Sindicat Agrícola el nom del beneficiari, la quantitat a indemnitzar i el nom de l'antic conreador. El Sindicat Agrícola retindrà de l'import de les primeres col·lectes que hi hagi aportat el beneficiari, la quantitat assenyalada, i l'abonarà a l'antic conreador que correspongui.

Pel que respecta la liquidació de l'apartat c) del susdit article, el beneficiari podrà realitzar el pagament d'un sol cop o dintre els cinc anys següents. En el primer cas el beneficiari podrà sol·licitar de la Caixa Central de Crèdit Agrícola un préstec per tal de fer efectiva la indemnització. En l'altre cas el Sindicat Agrícola retindrà anualment, a partir de la segona anyada, de les col·lectes aportades pel beneficiari, la quarta part d'aquestes i la posarà a disposició de l'antic conreador al qual correspongui.

Norma divuitena. — Els Sindicats Agrícoles locals podran atorgar als adjudicataris de terra, crèdits consistents en llavors, adobs, estris de treball i metalls, amb les garanties i formalitats que seran especificades en disposició especial i posterior.

Norma dinovena. — Els conreadors que optin per a l'explotació familiar estaran subjectes al que disposa el capítol III del Decret del 14 d'agost darrer.

Norma vintena. — Poden ésser objecte d'explotació a coparticipació les empreses agrícoles apropiades per la Generalitat de Catalunya, en els casos següents:

a) Quan llur naturalesa o llur estructura econòmica no permeti la parcel·lació o segregació quan aquesta parcel·lació no sigui sol·licitada per a explotació familiar per un nombre de conreadors que representin, en conjunt, les tres quartes parts de l'extensió de la finca segons la respectiva capacitat de treball.

b) Quan llur explotació requereixi, al cap de l'any, un nombre de jornals superior al realitzat pels membres de la família que explota la finca.

c) Quan ho sol·licitin el 75 per 100, com a mínim, dels conreadors ocupats en llur explotació.

El Consell d'Agricultura determinarà les finques que hauran d'ésser objecte d'explotació a coparticipació i autoritzarà les que es constitueixin per decisió conjunta i espontània del titular de la finca i els seus conreadors.

Les explotacions o coparticipació es regiran per un Reglament especial aprovat pel Govern de la Generalitat, previ informe del Conseller d'Agricultura.

Norma vint-i-una. — A la Secretaria del Consell d'Agricultura es portarà

un registre en el qual s'inscriuran les explotacions o coparticipació aprovades pel Consell d'Agricultura.

Les explotacions a coparticipació estaran subjectes al que disposa el capítol IV del Decret del 14 d'agost propassat.

Norma vint-i-dosena. — Les explotacions en règim col·lectiu podran constituir-se per ministeri de la Llei o per acord lliure dels conreadors. Es regiran per uns Estatuts aprovats pel Conseller d'Agricultura i restaran subjectes al disposat al capítol V del Decret esmentat del 14 d'agost i el del 8 d'octubre darrers.

Es consideraran igualment explotacions col·lectives les realitzades per les Seccions del treball col·lectiu dels Sindicats Agrícoles previstos a l'article 30 del Reglament d'aplicació del Decret de sindicació obligatòria dels conreadors de la terra.

Les Seccions del treball col·lectiu dels Sindicats Agrícoles, sigui quina sigui l'organització interna que hagin d'adoptar, hauran de regir-se per un Reglament especial que serà aprovat pel Conseller d'Agricultura previ l'informe favorable del Consell d'Agricultura.

Norma vint-i-tretzena. — Contra les resolucions del Consell d'Agricultura es podrà recórrer a tots els efectes davant del Conseller titular en el termini de quinze dies hàbils, a comptar des de la data que sigui comunicada la resolució a les parts interessades.

Norma vint-i-quatre. — Els recursos seran resolts, previ informe del Consell d'Agricultura, pel Govern de la Generalitat en els casos següents:

a) Sempre que es refereixi a l'aplicació del paràgraf c) de l'apartat segon del Decret del 14 d'agost del 1937, és a dir, quan sigui una persona natural o jurídica desposseïda o privada, totalment o parcialment, d'explotar la seva

terra, sigui quina sigui la forma d'explotació emprada.

b) Quan sigui desposseït de maquinària o estris de treball a virtut del que disposen els arts. 13 i 21 de l'esmentat Decret.

c) Quan es refereixin a indemnitzacions i reparacions i en els casos previstos per l'article 23 del susdit Decret.

d) Quan l'adjudicació de la terra sigui desestimada per raó de la seva unitat tècnica o administrativa, al·legant la Junta Municipal Agrària o el Consell d'Agricultura l'excepció prevista al paràgraf c) de l'article 2.º del Decret del 14 d'agost del 1937.

Norma vint-i-cinquena. — Els recursos contra resolucions del Consell d'Agricultura que no estiguin compresos en la norma anterior, seran resolts pel Conseller d'Agricultura.

Norma vint-i-sisena. — La interposició del recurs serà notificada al President de la Junta Municipal i comportarà "ipso facto" la suspensió de la resolució impugnada en tots els casos compresos en la Norma vint-i-quatre.

En el cas d'incompliment dels preceptes compresos en el Decret del 14 d'agost del 1937 y en les presents normes, podrà ésser requerida la intervenció de l'autoritat governativa, sense perjudici de les responsabilitats administratives, civils i penals que escaiguin.

Norma vint-i-setena. — Totes les adjudicacions de terres seran revisables a instància de part interessada o dels combatents del front passades les actuals circumstàncies i amb motiu de l'acabament de la guerra.

Norma vint-i-vuitena. — Les adjudicacions de terra que es realitzin a l'empara del Decret del 14 d'agost darrer i d'acord amb aquest procediment no afecten, ni alteren, ni modifiquen les bases jurídiques del dret de propietat.

El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

Rabassaires Treballadors del camp

L'Ordre del 1r. de febrer us assenjala el procediment per a l'aplicació del Decret d'adjudicació de terres. Sols teniu temps per a acollir-vos-hi durant els seixanta dies naturals a comptar de l'exposició de l'esmentada Ordre al tauler d'anuncis del vostre Ajuntament.

Les Col·lectivitats Agrícoles a Catalunya Els Estatuts-tipus de

La Unió de Rabassaires sempre ha cregut que les Col·lectivitats Agrícoles, més que imposar-les i improvisar-les barrejerament i per la força, calia prestigiar-les i demostrar que en determinades condicions i zones són un avantatge per als conreadors, a fi que voluntàriament s'adoptin.

A aquest fi anava destinat el decret del 8 d'octubre passat i, com a just i necessari complement, han estat promulgats els Estatuts-tipus pels quals han de regir-se les Col·lectivitats Agrícoles a Catalunya.

Les Col·lectivitats així regularitzades poden ésser una garantia per als conreadors que voluntàriament poden acollir-s'hi i separar-se'n, mentre compleixin els requisits establerts per tal que no es pugui pertorbar la vida de la Col·lectivitat.

Les Col·lectivitats Agrícoles ajustades als Estatuts, en lloc d'ésser un nou i "revolucionari" enjauament per als camperols, són veritables institucions de treball regides pel més pur esperit cooperativista.

Si el Decret referent a les Col·lectivitats Agrícoles ens satisfia força, els Estatuts-tipus encara ens satisfan més, ja que concreten alguns punts importants que potser si que es prestaven a certa confusió. Aquests Estatuts-tipus han estat elaborats amb l'assessorament i intervenció de totes les forces sindicals agràries i els partits polítics representats al Consell d'Agricultura, el qual farà que siguin acceptats per tots els conreadors sense distinció de tendències.

Les Col·lectivitats en sortiran altament beneficiades. A més d'ésser legalitzades, tenen l'instrument orgànic i administratiu just, equitatiu, eficient i racional, que necessitaven. Els Estatuts permeten que tots els membres de la Col·lectivitat coneguin la marxa d'aquesta i tots poden intervenir-hi i aportar-hi democràticament llurs iniciatives. Ara cada col·lectivista sabrà ben concretament i sense escamoteig possible les seves obligacions i els seus drets.

Els Estatuts permeten poder establir diferents categories de jornades de treball segons la classe de feina i rendiment produït, i, per tant, es pot fomentar l'estímul entre els col·lectivistes. Aquests poden pertànyer amb total llibertat a la sindical agrària que prefereixin. Es preveu que la Col·lectivitat s'ha de preocupar de la capacitat tècnica dels seus membres. També s'evita que les Col·lectivitats puguin explotar camperols a base de sols donar-los un jornal.

En fi, seguim creient que les Col·lectivitats que no poden o no voldran adaptar-s'hi són aquelles fetes amb finalitats i mitjans bastards i inconcebibles, les quals no són res més que una gangrena per als pagesos i l'agricultura. I és indubtable que les que s'adaptaran i observaran estrictament les normes decretades són les Col·lectivitats que compleixen veritablement llur missió benèfica quant al rendiment i quant a l'aveng social que suposen.

ORDRE

El Decret del 8 d'octubre darrer, disposa que les Col·lectivitats de treball agrícola s'hauran d'atènyer, quant a llur funcionament, a les disposicions del susdit Decret, i gaudiran de personalitat jurídica pròpia un cop efectuada llur inscripció al Registre especial de Col·lectivitats de treball agrícola que s'obrirà en aquest Departament.

Les Col·lectivitats de treball agrícola superiors a deu membres, per tal que puguin ésser inscrites al Registre, han de regir-se necessàriament per uns Estatuts redactats segons les disposicions del Decret esmentat, els quals s'han de sotmetre a l'aprovació del Conseller, previ informe del Cap del Servei de Cooperació Agrícola del Departament d'Agricultura.

El termini concedit de seixanta dies, per tal que les Col·lectivitats de treball agrícola existents procedissin a adaptar-se a les disposicions del repetit Decret i a presentar llurs Estatuts a l'aprovació del Conseller d'Agricultura, fou prorrogat per seixanta dies, en virtut d'Ordre del 8 de desembre darrer, en raó que el Consell d'Agricultura estava procedint a la confecció d'un tipus d'Estatut o Reglament de les esmentades Col·lectivitats.

Atès que el Consell d'Agricultura té pendent d'aplicació el Decret del 14 d'agost referent a redistribució de terres, el qual en portar-se a la pràctica fa preveure que introduirà modificacions importants en les Col·lectivitats agrícoles actualment existents, quant a la quantia de l'extensió i situació de les finques que conreen en l'actualitat;

Atès que l'aplicació del Decret abans esmentat fa presumir que produirà variacions en el nombre de col·lectivistes que actualment formen part d'aquestes organitzacions;

Vist l'informe del Consell d'Agricultura;

He resolt:

Primer. — Es aprovat el tipus d'Estatut pel qual hauran necessàriament de regir-se les Col·lectivitats de treball agrícola existents o que es creïn a Catalunya, el qual es publica com a annex a la present Ordre.

Segon. — Les Col·lectivitats que tinguin llurs Estatuts aprovats pel Conseller i efectuada llur inscripció al Registre especial de Col·lectivitats de treball agrícola d'aquest Departament, gaudiran de personalitat jurídica pròpia amb tots els drets i obligacions.

Tercer. — El reconeixement de personalitat jurídica que s'atorga a les Col·lectivitats que reuneixin els requi-

sits continguts en l'article anterior, s'entendrà atorgat d'una manera provisional. El reconeixement definitiu s'atorgarà després d'aplicat el Decret de redistribució al terme municipal respectiu i caldrà que les Col·lectivitats ho sol·licitin novament, seguint els mateixos tràmits previstos en el Decret del 8 d'octubre darrer i dintre d'un termini de trenta dies, a comptar de l'aplicació de la resolució de redistribució de terra acordada pel Consell d'Agricultura.

Quart. — Les Col·lectivitats agrícoles existents que, passat el termini assenyalat en l'Ordre del 8 de desembre darrer, no hagin complert el requisit d'adaptar-se a les disposicions del Decret del 8 d'octubre últim, deixaran d'ésser considerades com a tals.

Barcelona, 13 de gener del 1938.

El Conseller d'Agricultura,
JOSEP CALVET I MORA

Anex que s'esmenta a l'Ordre precedent REGLAMENT DE LES COL·LECTIVITATS

GENERALS

Constitució i objecte

Art. 1.º Amb la denominació de ... es constitueix a ... una Col·lectivitat de treball agrícola, d'acord amb els termes del Decret de la Generalitat de Catalunya del 8 d'octubre del 1937.

Art. 2.º El domicili de la Col·lectivitat es fixa al carrer d'... d'aquesta població, el qual podrà ésser canviat per acord del Consell Directiu. Tot canvi de domicili serà comunicat immediatament al Departament d'Agricultura.

Art. 3.º L'objecte d'aquesta Col·lectivitat és la d'explotar la terra de què disposa, mitjançant l'organització en comú del treball i dels mitjans de producció dels seus socis i de llurs famílies.

Art. 4.º El treball de la Col·lectivitat serà organitzat tenint en compte la legislació social vigent i la que en el successiu es promulgui.

Als nens menors de catorze anys els resta interdit el treball permanent, i els treballs lleugers que els siguin encomanats els realitzaran fora de les hores d'assistència escolar.

Art. 5.º La terra de què actualment disposa aquesta Col·lectivitat és la que es descriu a l'inventari que s'acompanya.

La terra de què disposa la Col·lectivitat és susceptible d'ampliació per l'entrada de nous socis o per cessió de noves terres per part de la Generalitat de

Catalunya o de reducció per separació d'algun soci, d'acord amb el disposat per l'art. 18 d'aquests Estatuts. Qualsevulla modificació de terres o de socis que s'operi serà comunicada immediatament a la Junta Municipal Agrària i al Departament d'Agricultura.

Art. 6.º Aquesta Col·lectivitat estarà inscrita al Registre especial de Col·lectivitats de treball agrícola del Departament d'Agricultura de la Generalitat i gaudirà de personalitat jurídica pròpia, podent realitzar tota mena d'actes i contractes conduents a la millor realització de l'objectiu que li és propi.

Art. 7.º D'acord amb l'art. 1.º del Decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra del 27 d'agost del 1936, aquesta Col·lectivitat realitzarà a través del Sindicat local la venda i, en el seu cas, la transformació, dels seus productes agrícoles o ramaders, la compra dels gèneres per a les seves necessitats professionals, l'assegurança contra els diversos riscos que amenacen el seu treball i els seus béns, i l'obtenció de crèdit necessari per a la marxa de la seva explotació agrícola.

Art. 8.º D'acord amb l'art. 23 del Reglament d'aplicació del Decret de Sindicació obligatòria i prèvia autorització de la Secció de Vendes del Sindicat Agrícola local, la Col·lectivitat podrà vendre directament els seus productes al darrer consumidor en nom del Sindicat Agrícola i als preus i en la proporció que aquest estipuli.

Socis

Art. 9.º Per a ingressar a la Col·lectivitat cal ésser conreador o treballador agrícola i sol·licitar-ho per escrit al Consell Directiu, el qual no podrà admetre altres socis que els que pugui ocupar immediatament. Les sol·licituds seran exposades durant quinze dies al tauler d'anuncis per a coneixement de tots els col·lectivistes, per si aquests creguessin convenient formular alguna objecció.

Art. 10. Els conreadors que ingressin a la Col·lectivitat vindran obligats a lliurar-hi les eines, cavalleries, vehicles i altre material del qual disposaven i les terres que menaven, tot el qual constarà en una relació, indicant la procedència. Els horts destinats al consum familiar, continuaran essent conreats pel soci fora de l'horari de treball de la Col·lectivitat.

Art. 11. L'explotació del bestiar podrà ésser individual, col·lectiva o les dues alhora. L'explotació individual del bestiar serà feta sense perjudici de les obligacions del treball agrícola que regeixin a la Col·lectivitat. Cada membre podrà explotar, sense limitació de nombre, aviram, conills i abelles, i en nombre reduït, fixar llur límit amb caràcter general en el pla de treball, el bestiar comprès a les espècies caprina, ovina, porquina o bovina de recria.

El bestiar boví d'explotació lletera podrà ésser d'explotació individual, limitat el nombre en el pla de treball o d'explotació col·lectiva.

El bestiar de les espècies ovina, bovina i porquina objecte d'engreixament intensiu podrà ésser d'explotació col·lectiva.

El bestiar rüssam de treball, de cria o recria, serà objecte d'explotació col·lectiva.

La Col·lectivitat podrà instituir primes d'explotació per als col·lectivistes cuidants de bestiar objecte d'explotació col·lectiva, basades en fraccions de jornades de treball segons conservació dels efectius, revisats anualment, i segons producció de llet o augments de pes.

Art. 12. Decidida l'admissió d'un nou soci pel Consell Directiu, aquest determinarà, mitjançant peritatge que haurà d'encarregar a persones alienes a l'entitat, el valor de l'aportació que fixa l'art. 10 i l'import serà creditat a favor del nou soci, a compte de l'aportació individual que ve obligat a efectuar segons l'article següent dels presents Estatuts.

Art. 13. Al moment d'ésser admesos, els socis vénen obligats a subscriure una aportació de... ptes., la qual haurà d'ésser coberta totalment dintre els cinc anys següents a la data d'admissió. Serà abonat a favor d'aquesta aportació el valor de les eines, vehicles, cavalleries i altre material que el soci hagi aportat i la resta de l'aportació podrà ésser en material, productes o jornades de treball.

D'aquestes aportacions són retornables:

a) La part coberta per les eines, vehicles, cavalleries i altre material, en la forma i temps previstos a l'art. 20.

b) La part coberta en metàl·lic, en jornades de treball o en productes, dintre d'un termini no superior a dos anys.

Les aportacions obligatòries no guanyaran interès de cap mena.

Art. 14. Els socis d'aquesta Col·lectivitat, caps de família, hauran d'estar inscrits al Sindicat Agrícola de la localitat i, per tant, figuraran en el cens Sindical Agrícola.

Art. 15. Els membres de la Col·lectivitat podran afiliar-se individualment a la central sindical que prefereixin, així com també seran absolutament respectades llurs ideologies polítiques.

Art. 16. Dintre de la Col·lectivitat, els socis tenen la condició de cooperadors i estan sotmesos a les resultes de l'empresa.

El col·lectivista que sigui donat de baixa per decisió voluntària o per acord d'expulsió, resta sotmès a les resultes de l'exercici durant el qual la baixa s'haurà produït.

Art. 17. Els socis d'aquesta Col·lectivitat que tenint capacitat suficient desitgin cursar estudis tècnics agrícoles o ramaders, podran realitzar-ho per compte propi o per mitjà de subvenció escolar, sense pèrdua de llur condició de soci, però sense dret a percepció de cap quantitat fins a llur reincorporació als treballs de l'explotació.

Si els estudis es fan a proposta de la Col·lectivitat, el soci proposat gaudirà d'iguals drets que els socis en treball actiu i se li comptaran com a jornades de treball els dies d'assistència escolar.

Art. 18. Els membres de la Col·lectivitat en causaran baixa:

a) Per decisió voluntària, comunicada regularment al Consell Directiu en la forma i condicions previstes a l'art. 20.

b) Per decisió de l'Assemblea general, presa per una majoria no inferior als dos terços dels membres de la Col·lectivitat. El soci proposat per a l'expulsió tindrà dret a assistir a l'Assemblea i prendre personalment la seva defensa o bé delegar-la a un altre soci o a un company de la seva Sindical. Contra els acords de l'Assemblea cabrà recurs d'apel·lació davant del Consell d'Agricultura, el qual resolrà en definitiva previ l'informe de la Junta Municipal Agrària.

Art. 19. L'acord d'expulsió, confirmat pel Consell d'Agricultura, comporta la pèrdua d'un 20 per 100 del valor de l'aportació individual que hagi efectuat el soci expulsat, sense perjudici de la resolució de les demandes que un altre entauli.

Art. 20. Els socis de la Col·lectivitat se'n podran retirar a l'acabament de les feines de l'anyada o de la temporada, sempre que ho hagin anunciat tres mesos abans al Consell Directiu. En les Col·lectivitats la base econòmica d'explotació de les quals siguin les plantacions arbòrees (fruteres, ametllers, avellaners, oliverars, etc.), es podrà retirar de la Col·lectivitat el soci que ho hagués avisat a l'acabament de l'any agrícola anterior. Els socis que es retirin podran recuperar la terra que menaven al moment d'entrar a la Col·lectivitat sempre que es trobi en un dels extrems o separada del conjunt de terres que explota la Col·lectivitat. Cas de no ésser així, la Col·lectivitat facilitarà una extensió de terra equivalent al lloc més pròxim possible on es trobava l'antiga terra. Si la terra hagués esperimentat, durant el temps que ha estat incorporada a la Col·lectivitat, alguna millora, aquesta serà valorada a la sortida del soci i el seu valor serà descomptat de la liquidació que correspongui fer el soci. Cas que el valor fos superior, el col·lectivista vindrà obligat a abonar la diferència per mitjà del Sindicat Agrícola dintre d'un període que no podrà excedir dels dos anys. Les liquidacions fetes per la Col·lectivitat als socis que voluntàriament o per expulsió deixin de formar-ne part, seran presentades a la Junta Municipal Agrària, les quals, acompanyades del corresponent informe, seran tramessas al Consell d'Agricultura, per tal que resolgui en definitiva.

El soci dimissionari tindrà dret igualment a entrar novament en possessió de les eines, cavalleries, vehicles i altre material que havia aportat o de llur equivalència en altres eines o en diner; aquest retorn s'haurà de fer efectiu necessàriament dintre dels quinze dies següents a la sortida del membre de la Col·lectivitat.

El retorn de les terres i del material prescrit en aquest article, resta condicionat a les disposicions del Decret sobre la redistribució de la terra, del 14 d'agost del 1937.

Organs d'administració i direcció

Art. 21. Els òrgans de direcció i administració de la Col·lectivitat són:

- L'Assemblea general.
- El Consell Directiu.
- La Comissió Revisora de comptes.

Collectivitats Agrícoles Sindicats i Collectivitats Agrícoles

El càrrec de membre de la Comissió Revisora de comptes és incompatible amb el de membre del Consell Directiu.

Art. 22. L'Assemblea general de socis és l'organisme suprem d'administració de la Collectivitat. Els seus acords, presos regularment y per majoria d'assistents, obliguen tots els membres, aduuc els absents.

Art. 23. L'Assemblea general se celebrarà amb caràcter ordinari al final de cada exercici econòmic i extraordinari en els casos següents:

a) Quan ho decideixi el Secretari general del Consell Directiu.

b) Quan ho demanin tres o més membres del Consell.

c) Quan ho decideixi la Comissió Revisora de comptes.

d) Quan ho demani el 10 per 100, com a mínim, dels socis de la Collectivitat.

e) Quan ho decideixin els òrgans competents del Departament d'Agricultura de la Generalitat.

Amb especificació de l'Ordre del dia, totes les Assemblees seran convocades particularment amb vuit dies d'anticipació, com a mínim, i tindran lloc en una hora que possibiliti l'assistència de tots els membres sense perjudicar o perjudicant en un mínim les tasques normals de la Collectivitat.

Art. 24. — En les Assemblees tots els membres tindran veu i un sol vot. No serà permès el vot per delegació ni l'acumulació de diversos vots en un mateix soci.

Les votacions seran secretes si ho demanen un o més assistents.

Art. 25. Les Assemblees seran presidides per una mesa de discussió composta de President i dos Secretaris, elegits per la pròpia Assemblea abans de començar la discussió de l'Ordre del dia.

De les deliberacions i dels acords se n'aixecarà una acta que serà inscrita al llibre corresponent signada pels components de la mesa. Tot soci té dret a què se li lliuri gratuïtament un certificat dels acords presos per l'Assemblea. Una certificació de cada acta serà tramès al Consell d'Agricultura.

Art. 26. El Consell Directiu és l'organisme encarregat per l'Assemblea de dirigir i administrar la Collectivitat. Es compondrà d'un mínim de cinc membres elegits per l'Assemblea mitjançant votació secreta, es renovaran per meitat cada any, i podran ésser reelegits.

Art. 27. En llur primera reunió els membres que formen el Consell Directiu, es distribuïran els càrrecs de Secretari d'actes, Caixer, Comptador i Vocals.

El membre que hagi d'ocupar el càrrec de Secretari General serà nomenat directament per l'Assemblea.

Art. 28. El Secretari General és el representant autoritzat de la Collectivitat en tots els actes i contractes que hagi de realitzar aquesta i ha d'autoritzar amb la seva signatura tots els documents que afectin els interessos de la Collectivitat. És responsable dels seus actes davant el Consell Directiu, la Comissió Revisora de Comptes i de l'Assemblea.

Art. 29. La Comissió Revisora de comptes estarà composta de tres membres, els quals estaran subjectes a la incomptabilitat que fixa l'art. 21.

Aquesta Comissió serà elegida anualment per l'Assemblea, mitjançant votació secreta. Els seus components poden ésser reelegits.

Art. 30. La Comissió Revisora de Comptes té per missió vetllar per la regularitat dels comptes que porti l'administració de la Collectivitat, presentant el corresponent informe a l'Assemblea.

El Consell Directiu està obligat a posar a la seva disposició tots els llibres i documents que afectin l'administració.

Administració

Art. 31. L'exercici econòmic de la Collectivitat començarà el dia 1r de novembre i acabarà el dia 31 d'Octubre de cada any.

Art. 32. La Collectivitat portarà la comptabilitat segons el model i normes que doni el Departament d'Agricultura i en tot cas en forma clara i entenedora per tots els collectivistes.

La Collectivitat podrà contractar un comptable per a tenir cura de la comptabilitat o podrà mancomunar-se amb el Sindicat Agrícola de la localitat o altres Collectivitats, per a tenir un comptable comú.

El comptable tindrà la condició de funcionari i no de soci de la Collectivitat i percebrà la retribució que legalment li correspongui.

Art. 33. El Consell Directiu portarà un llibre de jornades de treball d'a-

cord amb el model que fixi el Departament d'Agricultura de la Generalitat.

Art. 34. La Collectivitat podrà retribuir la direcció tècnica dels treballs, si recau en un soci, amb una prima que no podrà ésser superior en un 25 per 100 de la mitjana de retribució que correspongui als altres socis actius, o podrà decidir, per mitjà d'Assemblea, l'establiment de diferents categories de jornades de treball, segons la feina i l'època en què s'hagi de realitzar.

Art. 35. En els càlculs dels rendiments de l'exercici, ultra les despeses normals de la temporada o anyada, la Collectivitat haurà de tenir, necessàriament, en compte:

a) L'import de la contribució i taxes que graven la terra que explota la Collectivitat o el cànon que el Govern de la Generalitat hagi fixat per a les terres que li tingui cedides.

b) L'amortització de les eines, material, vehicles, cavalleries, bestiar, plantacions i instal·lacions.

c) L'assegurança dels membres contra malalties i els accidents de treball i altres assegurances que per ministeri de la Llei es decretin com obligatòries.

d) L'assegurança dels vehicles contra danys a tercers.

e) L'assegurança del bestiar contra la mort i la inutilització.

f) L'assegurança contra la pèrdua de la collita en els casos que escaigui.

Art. 36. Quan les despeses generals d'explotació, més els avenços realitzats als membres de la Collectivitat, siguin superiors als rendiments bruts de l'exercici, la diferència serà compensada amb el seu fons de reserva mentre no arribi a la meitat del fons de reserva; cas que fas superior, l'excedent serà carregat a compte de les aportacions individuals, en la mateixa proporció que s'havien distribuït els rendiments positius.

Art. 37. Cap soci de la Collectivitat no podrà percebre pel treball realitzat una retribució bàsica que representi per jornades de treball un salari superior en un 50 per 100 del rendiment mig diari del treball agrícola a la comarca.

Si els rendiments permetessin una retribució superior, l'excedent serà destinat:

a) A refer el valor de les aportacions individuals mercedades per l'aplicació de l'art. 36.

b) Al fons de reserva.

Art. 38. La Collectivitat podrà concedir avenços en metàl·lic als seus socis, avenços que s'entendran efectuats a compte de la liquidació final que per llur treball els correspongui. La quantia d'aquests avenços serà feta, sempre, tenint en compte el nombre de jornades de treball realitzades i mai no podrà ultrapassar la mitjana de rendiment diari que l'explotació familiar doni a la localitat per la mateixa classe de conreu.

Art. 39. La Collectivitat crearà un fons de reserva, el qual estarà format per les assignacions que fixen els articles 37 i 41 i pels donatius i subvencions que pugui rebre. Aquest fons mai no podrà ésser objecte de distribució.

Art. 40. Els cabals en efectiu amb què compta la Collectivitat hauran d'ésser dipositats a la Caixa de Crèdit del Sindicat Agrícola de la localitat. El Caixer no pot tenir al seu poder més d'un setmanal i el 10 per 100 d'aquest per a pagaments eventuals; tot pagament d'un import superior a aquest 10 per 100 haurà de fer-se per mitjà de taló contra la Caixa, signat pel Secretari general y el Caixer.

Art. 41. La Collectivitat destinarà un per 100 dels rendiments nets a la constitució del fons de reserva i un per 100 a obres socials de la Collectivitat.

Si en efectuar el balanç d'un any agrícola el saldo d'aquell donava uns beneficis, aquests no podran ésser repartits entre els socis mentre la Collectivitat no tingui saldat tots els deutes vençuts.

Els rendiments nets que resultin del final de cada exercici econòmic seran distribuïts en proporció de les jornades de treball, calculades d'acord amb els arts. 33, 34, 35 i 37.

Art. 42. La responsabilitat econòmica de la Collectivitat pels seus actes i contractes s'entendrà limitada al valor comercial de la seva producció. Els membres de la Collectivitat seran personalment responsables davant d'aquesta per l'import de l'aportació individual que venen obligats a efectuar segons l'article 10 dels presents Estatuts.

Direcció

Art. 43. El Consell Directiu és l'encarregat d'organitzar el treball de la Collectivitat i de fixar el pla de treball durant l'exercici, l'horari de treball, la

lliuny d'ésser incompatible l'existència del Sindicat Agrícola Cooperatiu amb la Collectivitat agrícola, o viceversa, aquestes dues formes d'organització són, al contrari, complementàries i poden i han de desenrotllar-se en absoluta harmonia, sense que mai el crexement o prosperitat de l'una no pugui suposar l'enfonsament o el fracàs de l'altra. Convé que tothom conegui el caràcter i la funció dels Sindicats i de les Collectivitats agrícoles per tal de poder delimitar clarament la competència dels uns i dels altres i evitar rivalitats absurdes i suïcides.

El Sindicat Agrícola és una empresa econòmica que té la funció exclusiva de comprar els articles o matèries que els conreadors necessiten per al seu treball; de vendre, i en el seu cas transformar, els productes sobrants dels socis; de proporcionar-los crèdits i d'assegurar-los contra les calamitats que amenacen llurs vides i llurs béns. El Sindicat és l'organisme que relliga, als efectes econòmics, totes les explotacions agrícoles d'un poble, tant les individuals com les collectives, car totes tenen, sense excepció, la necessitat comuna de vendre al preu just llurs productes, de transformar-los millor, de procurar-se a més bon preu les matèries que necessiten, etc.

Per la seva banda, la Collectivitat agrícola és un organisme de treball, que té per finalitat essencial l'organització en comú del treball dels seus socis sobre una extensió de terra determinada, per tal que així, organitzat, rendeixi més. La Collectivitat agrícola ha d'ésser considerada com una explotació més, amb vida pròpia i amb els mateixos drets i deures que corresponen a les altres explotacions. En conseqüència, les Collectivitats, en raó de les seves necessitats de venda, de compra, de crèdit i d'assegurança, han d'estar associades al Sindicat Agrícola local, el qual ve obligat a facilitar-los, com a tots els altres conreadors, els serveis que el Sindicat presta i les Collectivitats demanin. Per altra banda, els caps de família membres de la Collectivitat tenen el mateix dret de vot que els altres conreadors socis del Sindicat, i poden igualment ésser elegits als càrrecs de direcció i de control.

Com es veu, doncs, la forma d'harmonitzar la vida i els interessos propis dels Sindicats i de les Collectivitats agrícoles és ben simple i ben realitzable i no hi ha cap raó, doncs, perquè hi hagi confusions. D'acord amb el que preveu el decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra, a cada poble hi ha d'haver el Sindicat Agrícola local amb la participació de tots els conreadors del terme sense excepció, els quals no han de veure en el Sindicat altra cosa que l'empresa comuna que serveix per a satisfer les necessitats econòmiques de tots ells.

I tal com determinen el decret i els Estatuts que regularitzen el funcionament de les Collectivitats agrícoles, aquestes també han d'efectuar a través dels Sindicats Agrícoles locals totes les operacions de caràcter econòmic, la qual cosa és en benefici de les pròpies Collectivitats i de l'economia general del país.

constitució de les brigades i els socis que s'han d'encarregar de la direcció.

El Secretari general del Consell Directiu resta facultat per a fiscalitzar tots els actes de treball de la Collectivitat als efectes d'assegurar-se de la seva normal execució.

Les disposicions del Consell Directiu tenen un caràcter obligatori. Els membres de la Collectivitat tan sols les podran deixar de complir en cas d'impossibilitat física o per causes de força major, que hauran de posar a coneixement del Consell Directiu.

Art. 44. Quan l'extensió cultivable que exploti la Collectivitat arribi a ésser de 150 hectàrees de secà o 70 de regadiu extensiu o 30 de regadiu intensiu o el seu equivalent si n'hi ha dels tres, caldrà designar un tècnic agrícola o veterinari, segons que l'explotació sigui preferentment agrícola o ramadera, com a assessor tècnic de l'explotació, el qual no tindrà la categoria de soci i percebrà pel seu treball la remuneració que li correspongui.

Art. 45. La Collectivitat, en casos de treball de temporada o extraordinària i d'impossibilitat física d'alguns dels seus socis, podrà procurar-se mà d'obra aliena, ja sigui concertant un intercanvi de treball amb altres Collectivitats, ja sigui contractant treballadors agrícoles no membres de Collectivitats, els quals tindran dret a la retribució que legalment correspongui i als beneficis segons el jornal percebut i les jornades de treball realitzades.

Art. 46. L'incompliment dels presents Estatuts o de les normes de treball fixades pel Consell Directiu podrà donar lloc a l'aplicació de les sancions següents, segons la gravetat de la falta comesa:

a) Amonestació privada del Secretari general.

b) Amonestació pública del Secretari general.

c) Suspensió de treball i salari fins a quinze jornades.

d) Expulsió de la Collectivitat.

La sanció prevista a l'apartat c) caldrà sotmetre-la a la revisió de l'Assemblea. La sanció d) sols la podrà decidir aquest organisme, a proposta del Consell Directiu, o per pròpia iniciativa i sempre d'acord amb l'art. 18.

Art. 47. Tots els conflictes que es puguin suscitar entre els membres de la Collectivitat i aquesta i que no puguin ésser resolts per l'Assemblea general seran sotmesos, previ informe de la Junta Municipal Agrària, a l'arbitratge del Consell d'Agricultura de la Generalitat, el qual resoldrà sense recurs d'apel·lació.

Dissolució

Art. 48. Aquesta Collectivitat es podrà dissoldre:

a) Per manament de la llei.

b) Per acord voluntari dels seus membres, pres en Assemblea general extraordinària per una majoria no inferior als dos terços dels socis. Acordada la dissolució es procedirà en primer terme a liquidar tots els deutes contraïts per la Collectivitat i hom restituirà als socis que la componien les terres, eines, cavalleries, vehicles i l'altre material que els pertanyien i les aportacions individuals que tinguin realitzades.

Si encara restés un saldo a favor, aquest haurà d'ésser destinat forçosament a una altra Collectivitat de treball agrícola o a la Caixa de Crèdit del Sindicat Agrícola local.

En virtut de la dissolució cap membre no podrà percebre més valor en terres, metàl·lic, eines, cavalleries, vehicles i altre material, que el que hagués aportat. Si la terra que la Collectivitat explotava fos propietat de la Generalitat de Catalunya, el Consell d'Agricultura decidirà sobre la seva nova aplicació, previ l'informe de la Junta Municipal Agrària.

terra lliure

PORTANTVEU DE LA UNIO DE RABASSAIRES

Redacció i Administració: Passeig de la República, 27 - Telèfon 56265 - Barcelona

«Sense l'ajut de la U. R. S. S., la República espanyola ja no existiria.»

DIEGO MARTINEZ BARRIO
(President de les Corts de la República)

Un representant de la Unió de Rabassaires a la U. R. S. S.

El nostre company Pere Vinyals, de Vilafranca del Penedès, ens conta les seves impressions de les coses vistes a la Unió Soviètica

Mentre la Rússia de Lenin es mantingué aïllada del món, ocupada com estava a ordenar intensament la seva vida interior, la plutocràcia internacional aprofità bé el temps. A l'empar dels seus poderosos mitjans de difusió i coacció, creà contra la formidable obra de progrés humà que el poble rus estava forjant, fronteres endins, un ambient asfixiant de derrotisme i de descrèdit. Tan densa fou la influència exercida i mantinguda a ultrança pels òrgans propagandístics del gran capitalisme, que sovint es perdien, en el seu miratge, homes i nuls proletaris de provades conviccions ideològiques en l'avantguarda social.

Calgué que Rússia, superades les dificultats inherents a l'aplicació i a l'adaptació del nou règim socialista, vençuts els enemics interiors i invasors, i temuts i respectats a l'exterior per la seva força material i irradiació espiritual, obrís de bat a bat les seves portes als obrers i camperols de tots els països perquè aquests descobrissin, meravellats, que apropiat-se cada vegada més vers la justícia social entre els humans, no és cap utopia.

Si avui encara és possible de mantenir l'espantall de Rússia i del comunisme entre determinades classes, en canvi és ben difícil de poder enganyar els treballadors. Ja no necessiten, per sospesar la veritat, escoltar les negacions dels detractors, com tampoc els elogis dels panegiristes. Són ells mateixos que poden veure i comprovar personalment el que hi ha i el que no hi ha a les Repúbliques soviètiques discernint-ne les ensenyances.

Conseqüents amb aquest criteri, hem cregut que la veu autoritzada del company Pere Vinyals, que visità Rússia recentment, en representació de la Unió de Rabassaires i altres Creadors del Camp de Catalunya, podria dir-nos per als lectors de TERRA LLIURE una munió de coses altament interessants que tindran, si més no, el valor d'una fidedigna transcripció.

Per la ràdio ja vam poder escoltar l'amic Vinyals que de la U. R. S. S. estant va dirigir la vibrant allocució següent:

«En trobar-me entre vosaltres, germans de la Unió Soviètica, permeteu-me que en primer lloc us saludi emocionat en nom de la Unió de Rabassaires i dels camperols en general de Catalunya. Així compliré un dels encàrrecs que em van fer en ésser designat per a formar part de la Delegació espanyola que havia d'assistir a les festes del vostre XX aniversari de la Revolució d'octubre. És un encàrrec que compleixo amb molta satisfacció. No crec que hi hagi paraules suficients per a agrair l'acolliment que arreu ens heu fet.

Aquesta simpatia extraordinària que sentiu tot el poble soviètic envers nosaltres perdurará en tota la meua vida com un dels millors i més vius records.

Per bé que en cap moment no ens ha faltat el coratge, tornarem al nostre poble amb més ànim que

mai, perquè si sempre hem cregut vèncer, ara tenim la seguretat absoluta que guanyarem la guerra que mantenim contra el feixisme dels militars traïdors i el feixisme internacional, els quals cometien els crims més monstruosos assassinant covardament i vilment, a milers les dones i els infants. Aquesta guerra no la podem perdre ni la perdrem perquè al nostre costat, des d'un bon principi, tenim tot un poble que és la sisena part del món i el més civilitzat de la terra; perquè aquí no hi ha castes, ni classes. Aquí viviu—ho he pogut ben constatar—alegres perquè no teniu paràsits que visquin a costa dels que treballen, ni teniu problemes d'atur forçós, treballem tots per a vosaltres mateixos, no teniu necessitat d'especular com en els països capitalistes, i, en fi, perquè heu sabut construir amb el vostre esforç i treball un nou món d'igualtat i de justícia per a tots. Veig que aquí sols són preferits aquells que amb llur esforç produeixen més i millor; aquells que posen sense vanitat tota la seva intel·ligència al servei del poble.

Aprofitant aquesta avinentesa permeteu-me, poble amic, que des de la vostra terra adrexi també una salutació als companys camperols de Catalunya que escolten les vostres emissions i els digui que sols voldria que poguessin veure amb els propis ulls tot el que jo he pogut veure, les vostres obres gegantines, i com a la Unió Soviètica es viu content i feliç.»

Ara, i tal com ja ell mateix ens havia indicat, hem anat a trobar el company Vinyals a l'Ajuntament de Barcelona, del qual és conseller per la Unió de Rabassaires, i amb la seva franca frondositat verbal ens ha dit:

Un viatge d'estudi

En ésser elegit—començà dient—com a delegat de la U.R.C. per a assistir a les festes del XX aniversari de la Revolució Soviètica, vaig prometre que més que un viatge de plaer, el que anava a emprendre, seria d'estudi de les noves modalitats socials implantades al país amic i en especial de les reformes introduïdes entre els camperols soviètics.

Abans, però, d'endinsar-nos sobre el tema de la pagesia russa, us parlaré d'altres coses de caràcter general que també tenen el seu innegable interès.

Trepidant alegria del treball i del progrés

La primera impressió que hom rep en trepitjar per primera vegada la terra russa, és senzillament, formidable. No cal que el visitant posseeixi gaires dots d'observació per a copsar, tot seguit, la immensitat de les coses noves que el volten. Als seus ulls, en visió directa i colpidora, apareixen les imatges calidoscòpiques d'un poble jove que treballa i viu feliç, nequitjat inlassablement per l'afany de superar-se a ell mateix en la instrucció dels seus fills i en

la creació d'obres que redonden en el propi benestar.

La nostra estada a la U. R. S. S. ha estat d'agitació constant. L'hem travessada de dalt a baix. Hem visitat escoles, acadèmies, museus, fàbriques, tallers, el camp, teatres, cinemes, clubs, clíniques, mines, etc., i de tot arreu hem tret la mateixa sensació d'alegria i de vitalitat.

Un suport granític del règim

Una de les columnes fonamentals del règim soviètic és l'escola. D'ella sorgeixen ciutadans conscients i lliures que comprenen, estimen i defensen les conquestes revolucionàries.

Solament es pot capir el valor pedagògic de l'escola soviètica, en dir que els privilegis i les influències particulars i oficials estan totalment desterrades de la nova ètica russa. L'alumne que és escollit per als estudis superiors, és que ha demostrat plenament, a través d'un rigorós control de classificació, ésser dels més intel·ligents i capacitats. D'aquí que la Universitat doni l'autèntica selecció dels homes de la Ciència i de la Tècnica.

La metamorfosi d'una regió

Vam visitar la famosa Central elèctrica de Dnieprogué.

Els bolxevics van veure tot seguit que era impossible edificar el socialisme sense abans electrificar el país. El comunisme és el poder dels soviets més l'electrificació, deia Lenin. D'aquesta necessitat nasqué l'obra que ningú no creia que poguessin realitzar, que tothom considerava que era una fantasia d'uns boigs, i que nosaltres hem pogut veure ja acabada i en marxa.

Es tracta d'una obra gegantina del poble soviètic en una regió sumament pobre abans de la Revolució i ara immensament rica. No són sols la Central elèctrica i les fàbriques les que li han donat vida i riquesa; és, també, l'aprofitament de les aigües de la Central, cana-

litzades per la navegació i per a regar dilatades planúries que eren erms improductius i que ja són conreus fèrtils. El que abans era un pur desert avui és una població importantíssima i d'estil completament modern.

«Sí, estic contenta, però...»

El neguit de superació forma part de les característiques generals de la joventut. Ens ho demostra el que segueix:

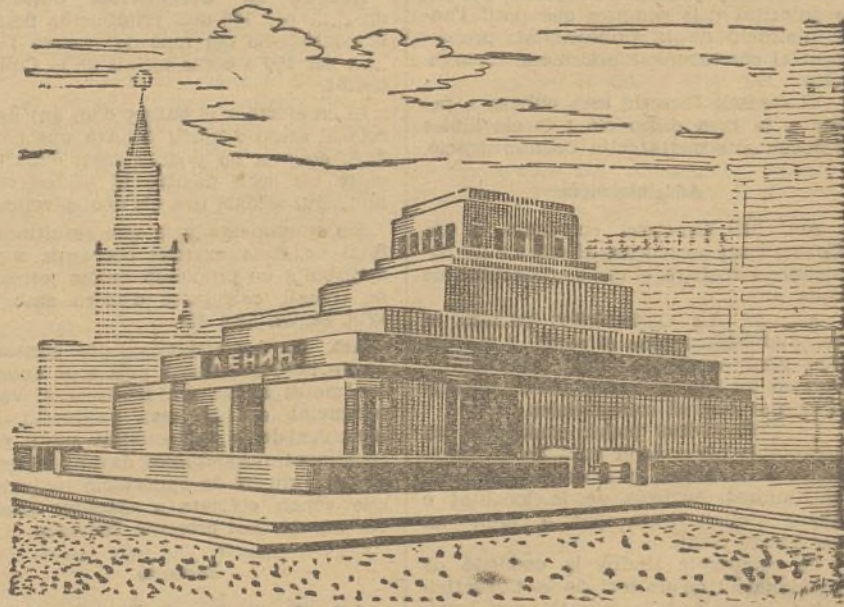
En visitar l'esmentada Central, vam observar que una d'aquestes era atesa per una noia molt jove. En adonar-se el director de la nostra curiositat per la noia, ens la presentà. A més, ens informà que va entrar a treballar en qualitat d'empleada de neteja i que mercès als seus estudis s'havia guanyat un lloc de tècnic-maquinista. Vam preguntar-li si estava contenta dels seus progressos i ens contestà que sí, però que continuava estudiant perquè e lseu desig era ésser enginyer.

Pels corredors de la gran Central ens topàrem amb un enginyer que ha posat en la construcció de la Central el millor dels seus coneixements. Té trenta-set anys, i, feta la mateixa pregunta nostra, ens feu que la seva satisfacció és relativa perquè creu que encara li manquen saber moltes més coses i que per això està estudiant. Aquest tècnic, quan tenia vint anys era d'ofici pastor i no sabia llegir ni escriure.

A la sala dels quadres de comandament hi ha de responsable una xicota de vint-i-cinc anys amb possessió del títol de tècnic-electricista. A les nostres preguntes, ens respongué que el seu ofici primitiu era el de teixidora, però que estudià electricitat i va esdevenir-ne tècnic. Ens contestà també que la seva ambició no seria completa fins que els seus estudis li donin la categoria d'enginyer.

S. MARGALEF

(Continuarà.)

El mausoleu de Lenin a la Plaça Roja de Moscou. Al fons: les muralles de Kremlin